

A FALUSI ÉRTELMISSÉG - A KÖNYVTÁR TÁMASZA

Irtta: Kitov, D.
községi könyvtáros

Sztálingrád terület Mihajlovszkij járásában dolgozom, Bolsoj kisközség könyvtárosa vagyok.

1954 májusában a területi tanács népművelési osztályán beszámoltam munkámról. Ez a beszámoló főként az új olvasók toborzásáról szólt. Jelentésemet a népművelési osztály jóváhagyta és további utmutatást adott.

Azóta még többet foglalkozom ezzel a feladattal. Látogatom a kolhozparasztokat, beszélgetek velük. Ebben a munkámban a falusi értelmiség egyre értékesebb segítséget nyújt a könyvtárnak.

Figyelenreméltó eredményeket értünk el. Az 1954. év végén a könyvtárat 713 olvasó vette igénybe, köztük a gépállomás 147 dolgozója, 230 kolhozparaszt, 79 mezőgazdasági szakember, tanító, tanár, hivatalnok.

Ezek az eredmények megnyugtathatnának, hiszen a kolhozparasztok többsége és valamennyi, községünkben tartozkodó gépállomási dolgozó rendszeresen látogatja és igénybe veszi könyvtárunkat. De az élet ennél többet kíván.

El kell érni, hogy községünkben minden dolgozó paraszt tagja és olvasója legyen a könyvtárnak!

Új célt tűztünk tehát magunk elé: megnyerni a könyv szeretetőre és a könyvtár használatára a lakosságnak azt a részét is, amely valamilyen oknál fogva eddig nem használta könyvtárunkat. Nagyrészt idősebb nőkről van szó, sokgyermekes anyákról és ez olvasásban gyakorlatlan férfiakról és nőkről.

A lakosságnak ezt a rétegét az eddig alkalmazott módszerekkel nem nyerhettük meg. A könyvtári propagandamunka új formáira volt szükség.

A helybeli iskola tanítóihoz és tanáraihoz fordultam. Tőlük kértem segítséget. Az iskola igazgatója, Nikolaj Andreavics Rjabenko és a tanulmányi vezető, Vladimir Danilovics Ignatúsin kézséggel ajánlotta fel támogatását. Azt javasoltam, hogy rendezzünk felolvasásokat a szülőknek. Elhatároztuk, hogy a munkát A. Sz. Makarenko szövegeivel kezdjük; a kolhozparasztok kulturtermében tartjuk meg a felolvasást. Néhány részletet választottunk ki Makarenko "Szülők könyve" és "Előadások a gyermeknevelésről" című munkáiból.

A hallgatóságot megragadta a felolvasott szöveg, s egy hét alatt tíz új olvasó iratkozott be a könyvtárba. Sokan forgatták természetesen Makarenko munkáit.

Ekkor elhatároztuk, hogy könyvankétot rendezünk a következő témakörből: "A családi nevelés kérdései Makarenko műveiben".

A könyvtári aktív és a munkába bekapcsolódott pedagógusok együttes értekezletet tartottak. Megvitattuk a könyvankét szervezési feladatait. A könyvtáros javaslatát a jelenlévők sok fontos mozzanattal egészítették ki.

.....

Az olvasókkal egyénileg foglalkoztunk. Fosszan, elbeszélgettünk minden érdeklődővel. Az ankét, felszólalási illymódon valóban saját gondolataikat mondták el saját szavaikkal. Ha "szónoki" szempontból a felszólalások nem is voltak zökkenőmentesek, de eleven hangjuk és őszinte mondanivalójuk mély hatást gyakorolt a hallgatóságra... A felszólalók elmondották a gyermeknevelés terén szerzett tapasztalataikat, beszámoltak arról, hogy mennyi új és hasznos gondolatot merítettek Makarenko könyveiből, javaslatokat tettek az iskola és a szülők kapcsolatának megerősítésére vonatkozóan.

A könyvankét két óra hozzat tartott. Ezután szünet következett, szünet után az iskola művészegyletése lépett fel.

A könyvankét után kelfogtak azok a kolhozparasztok, akikhez még nem jutottak el Makarenko könyvei. Valamennyien a Makarenko-könyvket sürgették. Kérésüket nem tudtam teljesíteni /valamennyi Makarenko-könyv kézben volt/, de sorrendben feljegyeztem a jelentkezőket. Addig is más munkákat ajánlottam.

A könyvankét előkészítése és a kulturházban tartott felolvasások időszakában 35 új olvasó iratkozott be a könyvtárba. Nagyrésztük olyan, aki azelőtt soha be nem tette lábát könyvtárunkba.

A Makarenko munkáiról rendezett könyvankét meggyőzően mutatta, hogy a falusi értelmiség igen komoly és értékes segítséget nyújthat a könyvtárnak a propaganda munkában.

Könyvtárunk jelenleg két új könyvankét előkészítésén fáradozik. Az egyik könyvankétot a helybeli gépállomáson rendezzük Sz. V. Kaplun "Denisenko traktorosbrigádja" címmel. A másik könyvankétot a "Szovjetek országa" nevű kolhoz tagjai vitatják meg a N. I. Puzancsikov "Kolhozunk tapasztalatai" című könyvét. A könyvek kiválasztásában kikértük a kolhoz agronomusainak és a kolhoz vezetőinek véleményét is. Az ankét előkészítésében több szakember és mezőgazdasági élmunkás vesz részt. Felolvasásokat rendeznek kisebb csoportok részére a megvitatásra kerülő könyvek egyes fejezeteiből.

Természetesen nem mondhatjuk azt, hogy minden mezőgazdasági szakember azonnal készségesen vállalkozott a feladatra. Voltak olyanok, akik kezdetben mintha viszolyogtak volna a könyvtári propagandamunkától. "Amugyis éppen elég dolgunk van", mondták. Igyekeztünk tehát olyan

könyveket kiválasztani, amelyeknek megvitatása közvetlen segítséget nyújt a szakembereknek a kolhoz előtt álló feladatok megoldásában. Ily módon sikerült megnyernünk az agronomusok és a zootechnikusok közreműködését a mezőgazdasági szakirodalom népszerűsítéséhez.

Nem véletlen tehát, hogy egyik könyvünkötünköt Puzancsikov említett munkája alapján rendeztük. Ezt a könyvet H. F. Kuznecov elvtársal, a körzeti gépállomások párttitkárával való előzetes megbeszélés alapján választottuk ki. Örömmel fogadtuk javaslatát, minthogy Puzancsik könyve nagyrészt az állattenyésztés kérdéseivel foglalkozik. Már pedig kolhozunk döntő feladata jelenleg az állattenyésztés fejlesztése. Így már érthető, hogy a kolhoz zootechnikusai, valamint az állattenyésztési részleg vezetői szívesen segítettek a könyvtárnak az ankét előkészítésében.

Egészen más volt a helyzet régebben. Könyvtárunk azelőtt a kolhoz életétől függetlenül végezte munkáját. Nem is tudta ilymódon megnyerni az agronomusokat és a többi szakembereket a könyvtár aktív támogatására. Sőt, régebben a szakemberek még a könyvankétokon sem vettek részt, igaz, ezek a könyvankétek gyakran formálisan folytak le; a felszólalók nem érintették a létfontosságú kérdéseket, nem a mindnyájunk számára legfontosabb problémákról beszéltek. Jól emlékszem egy könyvankétre, melyet "Magas termés hozamot a hazának" címen tartottak. Az agronomusok és a gépállomás szakemberei nem vettek részt ezen a könyvankéten, pedig nagy szükség lett volna jelenlétükre; felszólalásukkal segítséget nyújthattak volna a kolhozparasztoknak, rámutathattak volna a tárgyalt mű alapjain a kolhozparasztok munkájának és a gépállomások munkájának összefüggéseire. Ebben az esetben a könyvankét valóban konkrét kérdéseket érinthetett volna, sajnos annakidején nem ez történt.

Befejezésül még annyit kell mondanom, hogy nekünk, könyvtárosoknak alaposan meg kell ismerni a kolhoztermelést, tanulmányoznunk kell a kolhozparasztok előtt álló közvetlen feladatokat, csak így érthetjük el azt, hogy a mezőgazdasági szakemberek, tanárok, tanítók valóban jó segítőtársukat lássák bennünk.

Ha így dolgozunk, a falusi értelmiség szilárd támasza lesz a könyvtárnak, segíteni fog bennünket a kolhoz dolgozói közt folyó könyvpropagandában.

= Bibliotekar', 1955. 4.sz. 27-30.lap.